

**Zavod Republike Slovenije za varstvo narave,
Območna enota Piran**
Istituto della Repubblica di Slovenia per la tutela della natura,
Unità territoriale di Pirano

NARAVOVARSTVENE SMERNICE

za
spremembe in dopolnitve prostorskih
planskih dokumentov Mestne občine
Koper (spremembe 2002 – razširitev
urbanih površin na Ankaransko
bonifiko) – dopolnitev za
območje Baredi - Sv. Donat

Nosilka
Tina Trampuš, u.d.i.k.a.
Sodelavka II

Vodja Območne enote
mag. Robert Turk, univ. dipl. biol.
Svetnik

PIRAN, maj 2004

Naloga: NARAVOVARSTVENE SMERNICE ZA SPREMEMBE IN DOPOLNITVE PROSTORSKIH PLANSKIH DOKUMENTOV MESTNE OBČINE KOPER (SPREMEMBE 2002 – RAZŠIRITEV URBANIH POVRŠINA NA ANKARANSKO BONIFIKO) – DOPOLNITEV ZA OBMOČJE BAREDI – SV. DONAT

Naročnik: MESTNA OBČINA KOPER

Izdelovalec: ZAVOD RS ZA VARSTVO NARAVE – OE PIRAN
Istituto della Repubblica di Slovenia per la tutela della natura -
Unità territoriale di Pirano
Tartinijev trg - Piazza Tartini 12, 6330 Piran - Pirano

Nosilka naloge: TINA TRAMPUŠ, univ.dipl.inž.kraj.arh.

Sodelavci: BARBARA VIDMAR, prof. biol.

Številka naloge: 7-III/1-8/2-o-04/TT

Kraj in datum izdelave: PIRAN, maj 2004

VSEBINA

1. UVOD	4
1.1 SPLOŠNA NAČELA IN PRINCIPI OHRANJANJA NARAVE	4
1.2 NARAVOVARSTVENE SMERNICE PO ZAKONU O OHRANJANJU NARAVE	4
1.3 OBVEZNOST PRIDOBITVE NARAVOVARSTVENIH SMERNIC	5
1.4 PRAVNE OSNOVE NARAVOVARSTVENIH SMERNIC	5
1.5 OSNOVNI POJMI	6
2. SPLOŠNI DEL NARAVOVARSTVENIH SMERNIC	7
2.1 HABITATNI TIPI	7
2.2 PREGLED NOVO PREDLAGANIH NARAVNIH VREDNOT	8
3. POSEBNI DEL NARAVOVARSTVENIH SMERNIC	9
3.1 USMERITVE ZA VARSTVO NARAVNIH VREDNOT	9
3.1.1 Splošne varstvene usmeritve	9
3.1.2 Podrobnejše varstvene usmeritve	9
3.2 USMERITVE ZA OHRANJANJE HABITATNIH TIPOV V UGODNEM STANJU	9
3.3 PRIPOROČILA ZA OHRANJANJE BIOTSKE RAZNOVRSTNOSTI V KRAJINI	11
3.4 PRIPOROČILA ZA VARSTVO NOVO PREDLAGANIH NARAVNIH VREDNOT	11
4. POGOJI	11
5. LITERATURA IN VIRI	12
6. PRILOGE	12

1. UVOD

Zakon o ohranjanju narave (Uradni list RS, št. 22/03 – UPB), v nadaljevanju ZON, je pomembno razširil področje varstva narave glede na prej veljavni zakon o naravni in kulturni dediščini. Tako se ukrepi za ohranjanje biotske raznovrstnosti nanašajo na celotno naravo in preko varstva habitatnih tipov, ekološko pomembnih in posebnih varstvenih območij ter varstva rastlinskih in živalskih vrst, posegajo na vsa področja dejavnosti človeka. Pojem naravne vrednote je v celoti prekril pojem naravne dediščine in naravnih znamenitosti (162. člen ZON).

1.1 SPLOŠNA NAČELA IN PRINCIPI OHRANJANJA NARAVE

Pri urejanju prostora, rabi naravnih dobrin in varstvu nepremične kulturne dediščine se upoštevajo nekatera splošna načela in principi ohranjanja narave:

- ZON določa ukrepe ohranjanja biotske raznovrstnosti in sistem varstva naravnih vrednot z namenom prispevati k ohranjanju narave (1. člen ZON). Ukrepi ohranjanja biotske raznovrstnosti in sistem varstva naravnih vrednot se vključujejo v urejanje prostora ter rabo in izkoriščanje naravnih dobrin ter ukrepe varstva kulturne dediščine na način, ki ga določa zakon (6. člen ZON).
- Fizične in pravne osebe morajo ravnati tako, da prispevajo k ohranjanju biotske raznovrstnosti in varujejo naravne vrednote. Država, lokalne skupnosti ter druge osebe javnega prava so pri izvajanju nalog iz svoje pristojnosti dolžne upoštevati načela, cilje in ukrepe ohranjanja biotske raznovrstnosti in varstva naravnih vrednot ter pri tem medsebojno sodelovati (7. člen ZON).
- Posegi v naravo, ki vključujejo tudi gradnje, se morajo planirati, načrtovati in izvajati tako, da ne okrnijo narave. Okrnitev narave je stanje narave, ko so zaradi človekove dejavnosti spremenjeni naravni procesi tako, da je porušeno naravno ravnovesje ali so uničene naravne vrednote (11. člen ZON). V postopkih načrtovanja rabe ali izkoriščanja naravnih dobrin in urejanja prostora mora pristojni državni ali lokalni organ izbrati tisto odločitev, ki ob približno enakih učinkih izpolnjuje merilo najmanjšega možnega poseganja v naravo in v primeru obstoja alternativnih tehničnih možnosti za izvedbo posega ne okrni narave (96. člen ZON).

1.2 NARAVOVARSTVENE SMERNICE PO ZAKONU O OHRANJANJU NARAVE

Naravovarstvene smernice so strokovno gradivo, s katerim se za območje, ki ima na podlagi predpisov s področja ohranjanja narave poseben status, opredelijo usmeritve, izhodišča in pogoji za varstvo naravnih vrednot in zavarovanih območij ter ohranjanje biotske raznovrstnosti. V naravovarstvenih smernicah se k načrtom rabe naravnih dobrin navedejo tudi usmeritve, izhodišča oziroma pogoji za trajnostno rabo sestavin biotske raznovrstnosti (97. člen ZON).

V prehodnem obdobju do sprejema vseh za vsebino naravovarstvenih smernic pomembnih podzakonskih aktov se na podlagi 173. člena ZON za določitev vsebine naravovarstvenih smernic uporabljajo strokovne podlage za varstvo območij naravne in kulturne dediščine v delu, ki se nanaša na naravno dediščino, in varstveni režimi, določeni v aktih o razglasitvah, izdanih na podlagi zakonov iz 163. člena ZON in zakonu o Triglavskem narodnem parku (Uradni list SRS, št. 17/81, 18/81, 42/86), zakonu o spominskem parku Trebče (Uradni list

SRS, št. 1/81, 42/86), zakonu o regijskem parku Škocjanske jame (Uradni list RS, št. 57/96) in zakonu o naravnem rezervatu Škocjanski zatok (Uradni list RS, št. 20/98).

Do sprejema predpisa, s katerim bodo določene naravne vrednote, se za opredelitev vsebine naravovarstvenih smernic v delu, ki se v okviru naravnih vrednot nanaša na naravno dediščino, uporabljajo strokovni predlogi za določitev naravnih vrednot, ki sta jih pripravila Agencija RS za okolje in Zavod RS za varstvo narave, v nadaljevanju ZRSVN. Temu dejstvu je prilagojena tudi vsebina predloženih naravovarstvenih smernic, glede na vsebino, ki jo predpisuje 98. člen ZON.

1.3 OBVEZNOST PRIDOBITVE NARAVOVARSTVENIH SMERNIC

Državni in lokalni organi ter druge osebe javnega prava, ki so pristojne za pripravo prostorskih aktov in drugih aktov rabe naravnih dobrin, si morajo v postopku priprave teh aktov pridobiti naravovarstvene smernice. Naravovarstvene smernice je treba pridobiti tudi v postopku sprejemanja aktov razglasitve nepremičnega kulturnega spomenika, ki se nanašajo na območja, ki so na podlagi predpisov s področja ohranjanja narave določena za zavarovana območja, ekološko pomembna območja in posebna varstvena območja ter naravne vrednote, razen območij kulturne krajine in spomenikov oblikovane narave (97. člen ZON).

1.4 PRAVNE OSNOVE NARAVOVARSTVENIH SMERNIC

Kot pravna osnova za varstvo narave se uporabljajo mednarodne pogodbe, resolucije in priporočila, državni predpisi (zakoni, odloki, navodila in drugi podzakonski akti) ter občinski predpisi. Upoštevati je potrebno prednostno veljavnost predpisov višjega reda. Vsebinska naravovarstvenih smernic temelji na naslednjih predpisih:

Mednarodne konvencije in predpisi Evropske unije

- Konvencija o varstvu selitvenih vrst prosto živečih živali – Bonska konvencija (Uradni list RS, št.72/98, MP št.18),
- Konvencija o biološki raznovrstnosti (Uradni list RS, št.30/96, MP št.7),
- Konvencija o varstvu prosto živečega evropskega rastlinstva in živalstva ter njunih naravnih življenjskih prostorov – Bernska konvencija (Uradni list RS, št.55/99, MP št.17),
- Sporazum o ohranjanju afriško-evrazijskih selitvenih vodnih ptic (MOAEP) (Uradni list RS, št. 66/03, MP št. 16),
- Direktiva Sveta o ohranjanju naravnih habitatov ter prosto živečih živalskih in rastlinskih vrst - Direktiva o habitatih (92/43/EEC),
- Direktiva o ohranjanju prosto živečih vrst ptic – Ptičja direktiva (79/409/EEC).

Predpisi Republike Slovenije

- Zakon o ohranjanju narave – ZON (Uradni list RS, št. 22/03 – uradno prečiščeno besedilo,
- Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o ohranjanju narave (Uradni list RS, št. 41/04),
- Uredba o zvrsteh naravnih vrednot (Uradni list RS, št. 52/02, 67/03),
- Uredba o prepovedi vožnje z vozili v naravnem okolju (Uradni list RS, št. 16/95, 28/95),
- Uredba o zavarovanih prosto živečih rastlinskih vrstah (Uradni list RS št. 46/04),
- Uredba o zavarovanih prosto živečih živalskih vrstah (Uradni list RS, 46/04),

- Pravilnik o uvrstitvi ogroženih rastlinskih in živalskih vrst v rdeči seznam (Uradni list RS, št. 82/02),
- Nacionalni program varstva okolja (Uradni list RS, št. 83/99),
- Program dela vlade za leto 2003,
- Strategija ohranjanja biotske raznovrstnosti v Sloveniji (sprejeta na 55. seji Vlade, dne 20. 12. 2001),
- Uredba o habitatnih tipih (Uradni list RS, št. 112/03),
- Pravilnik o določitvi in varstvu naravnih vrednot (v postopku sprejemanja).

1.5 OSNOVNI POJMI

Naravna vrednota je poleg redkega, dragocenega ali znamenitega naravnega pojava tudi drug vredni pojav, sestavina oziroma del žive ali nežive narave, naravno območje ali del naravnega območja, ekosistem, krajina ali oblikovana narava. Zlasti so to geološki pojavi, minerali, fosili ter njihova nahajališča, površinski in podzemni kraški pojavi, podzemne jame, soteske in tesni ter drugi geomorfološki pojavi, ledeniki in oblike ledeniškega delovanja, izviri, slapovi, brzice, jezera, barja, potoki in reke z obrežji, morska obala, rastlinske in živalske vrste, njihovi izjemni osebki ter njihovi življenjski prostori, ekosistemi, krajina in oblikovana narava. Naravne vrednote obsegajo vso naravno dediščino na območju Republike Slovenije (4. člen ZON).

Zvrsti naravnih vrednot določa Uredba o zvrsteh naravnih vrednot (Uradni list RS, št. 52/02, 67/03) na podlagi njihovih lastnosti, pri čemer se upoštevajo zlasti značilnosti naravnih pojavov in naravnih oblik. Zvrsti naravnih vrednot so: površinska geomorfološka, podzemeljska geomorfološka, geološka, hidrološka, botanična, zoološka, ekosistemska, drevesna in oblikovana naravna vrednota, krajinska vrednota, mineral in fosil.

Varstvene usmeritve za varstvo naravnih vrednot so usmeritve za posege in dejavnosti človeka na naravni vrednoti in na območju, ki je z naravno vrednoto vidno ali funkcionalno povezano z namenom, da se naravna vrednota ohranja.

Biotska raznovrstnost je raznovrstnost živih organizmov in vključuje raznovrstnost znotraj vrst, med različnimi vrstami, gensko raznovrstnost ter raznovrstnost ekosistemov (2. člen ZON).

Habitatni tip je biotopsko ali biotsko značilna in prostorsko zaključena enota ekosistema, katerega ohranjanje v ugodnem stanju prispeva k ohranjanju ekosistemov (31. člen ZON).

Varstvene usmeritve za ohranjanje biotske raznovrstnosti so usmeritve za izvajanje posegov in opravljanje dejavnosti ter drugih aktivnosti, ki lahko vplivajo na lastnosti habitatnih tipov in kvaliteto življenjskega prostora rastlin in živali.

Ukrepi varstva so pravni, administrativni, finančni in drugi ukrepi, ki omogočajo uresničevanje varstvenih usmeritev. Neposredni ukrepi varstva so: pogodbeno varstvo, skrbništvo, zavarovanje in začasno zavarovanje ter obnovitev (45., 47., 48., 49., 50. in 52. člen ZON).

Status delov narave glede na vsebino in naravovarstveni pomen:

- *naravna vrednota lokalnega pomena* (NVLP),
- *habitatni tip* (HT)

2. SPLOŠNI DEL NARAVOVARSTVENIH SMERNIC

2.1 HABITATNI TIPI

Habitatni tipi, ki se prednostno ohranjajo v ugodnem stanju so tisti, ki so na ozemlju Republike Slovenije redki, ranljivi, imajo majhno naravno območje razširjenosti ali predstavljajo za določeno biogeografsko regijo značilen habitatni tip in tisti, katerih ohranjanje v ugodnem stanju se izvaja na podlagi ratificiranih mednarodnih pogodb oziroma je v interesu Evropske unije.

Na obravnavanem območju popis habitatnih tipov ni bil izveden. Glede na poznavanje terena se na območju nahajajo naslednji habitatni tipi, ki se po Uredbi o habitatnih tipih prednostno ohranjajo:

LEGENDA:

- NAZIV – ime habitatnega tipa;
- SKUPINA HT - skupina habitatnih tipov:
 - 3 - habitatni tipi grmišč in travišč,
 - 4 - gozdni habitatni tipi,

Tabela 2.1: Seznam habitatnih tipov

NAZIV	SKUPINA HT	OPIS
Vzhodnosubmediteransko (submediteransko-ilirska) suha in polsuha travišča	3	Suha in polsuha travišča Zahodnega Balkana vzdolž vzhodne Jadranske obale od Tržaškega Krasa do Črne gore v pasu listopadnih submediteranskih gozdov bukve, črnega gabra in puhavca ter kraškega gabra. Razvita so na karbonatih in flišu, v Sloveniji le v submediteranskem območju. V travni ruši prevladujejo vrste <i>Chrysopogon gryllus</i> , <i>Stipa eriocaulis</i> , <i>Danthonia alpina</i> , <i>Carex humilis</i> , <i>Festuca rupicola</i> , sicer pa razen vrst iz razreda festuco-Brometea (34.32) še naslednje submediteransko-ilirske vrste: <i>Scorzonera austriaca</i> , <i>Thesium divaricatum</i> , <i>Jurinea mollis</i> , <i>Muscari botryoides</i> , <i>Leontodon crispus</i> , <i>Plantago holosteum</i> , <i>Knautia illyrica</i> , <i>Helianthemum ovatum</i> , <i>Serapias vomeracea</i> itd. Taka travišča se vzdržujejo z ekstenzivno košnjo ali pašo, vendar so večidel zaradi opuščanja rabe v zaraščanju. Faze zaraščanja obsegajo razvoj visokega steblikovja.
Termofilni hrastovi gozdovi	4	Gozdovi in grmišča s prevladujočimi hrasti v submediteranskem območju in izven njega.

2.2 PREGLED NOVO PREDLAGANIH NARAVNIH VREDNOT

To so deli narave, ki so bili na novo ovrednoteni, ter za katere se upravičeno domneva, da imajo lastnosti, zaradi katerih bodo določeni za naravne vrednote.

Tabela 2.2: Novo predlagane naravne vrednote

ZAP.ŠT.	IME	KRATKA OZNAKA	ZVRST	STATUS
1	Izolski amfiteater	polkrožno pobočje s slemen, ki obdajajo izolsko ravnico; hudourniški jarki z gozdno grmovno zarastjo, kmetijska raba pobočij in slemen;	krajinska naravna vrednota	npNVLP*

*npNVLP – novo predlagana naravna vrednota lokalnega pomena

Novo predlagana naravna vrednota je prikazana v digitalni obliki na priloženi disketi. Grafični podatki so vrisani na sloju TTN 5 in obdelani v programu Arc View ter prikazani tudi na pregledni karti (priloga).

3. POSEBNI DEL NARAVOVARSTVENIH SMERNIC

3.1 USMERITVE ZA VARSTVO NARAVNIH VREDNOT

3.1.1 Splošne varstvene usmeritve

Na naravni vrednoti

- Nihče ne sme ravnati z naravnimi vrednotami tako, da ogrozi njihov obstoj. (40. člen ZON)
- Posegi in dejavnosti se izvajajo na naravni vrednoti, če ni drugih prostorskih ali tehničnih možnosti za izvedbo posega ali opravljanje dejavnosti. (5. člen Uredbe o zvrsteh naravnih vrednot)
- Če ni drugih prostorskih ali tehničnih možnosti se posegi in dejavnosti:
 - na krajinski vrednoti izvajajo tako, da se ne zmanjšuje krajinska pestrost ter da se ne uniči, poškoduje ali bistveno spremeni lastnosti krajinskih elementov ter njihove razporeditve v prostoru. (Uredba o zvrsteh naravnih vrednot)

3.1.2 Podrobnejše varstvene usmeritve

Krajinske vrednote

- Gradnja objektov, vključno z enostavnimi objekti, se izvaja tako, da se izkoristijo vse možne tehnične ali druge rešitve, da se bistveno ne spremenijo lastnosti krajinskih elementov ter da se pri tem upošteva njihovo razporeditev v prostoru. Pri tem se izkoristijo tudi vse možne tehnične ali druge rešitve, da se objekti čim bolj skladno z lastnostmi obstoječih krajinskih elementov vključijo v krajino.
- Kmetijska dejavnost se izvaja tradicionalno, pri čemer se zlasti ohranjajo značilni krajinski elementi in strukture, kot so reliefne značilnosti tal, živice, posamezni grmi, drevesa, suhozidi, ograje ipd. ter značilna parcelacija kmetijskih površin. Nove objekte, potrebne za opravljanje kmetijske dejavnosti, se namešča tako, da se ohranjajo lastnosti krajinskih elementov in prostorsko tako, da se ne porušijo zakonitosti prostorske razporeditve elementov v krajini.
- Odpadkov in drugega materiala, vključno z odpadnim izkopnim ali gradbenim materialom, se ne odlaga.
- Krajinsko vrednoto se lahko uredi za obisk javnosti z nadelavo poti, razgledišč, počivališč, postavitvijo ograj, tabel z informacijami, opozorili in podobno, vendar tako, da se elementi ureditve čim bolj skladno vključijo v krajino.

3.2 USMERITVE ZA OHRANJANJE HABITATNIH TIPOV V UGODNEM STANJU

Habitatni tip je v ugodnem stanju, če je naravna razširjenost habitatnega tipa in območij, ki jih posamezen habitatni tip znotraj te razširjenosti pokriva, stabilna ali se veča, če obstajajo in bodo v predvidljivi prihodnosti verjetno še obstajali specifična struktura habitatnega tipa in naravni procesi ali ustrezna raba, ki zagotavljajo njegovo dolgoročno ohranitev, in če je zagotovljeno ugodno stanje značilnih prosto živečih rastlinskih in živalskih vrst (3. člen Uredbe o habitatnih tipih).

Specifične strukture habitatnega tipa in naravni procesi oziroma ustrezna raba so opredeljeni z najpomembnejšimi varstvenimi cilji za doseganje ustreznih ekoloških razmer za

posamezne skupine habitatnih tipov. Ekološke razmere so ustrezne, kadar se izkazujejo take lastnosti nežive ali žive narave, ki omogočajo obstoj habitatnega tipa in njegovo ugodno stanje (3. člen Uredbe o habitatnih tipih).

Habitatni tipi se ohranjajo v ugodnem stanju tako, da se posegi in dejavnosti na območjih habitatnih tipov zlasti na tistih območjih, na katerih so ti habitatni tipi dobro ohranjeni, načrtujejo tako, da je njihov neugoden vpliv čim manjši, in sicer na način in v obsegu:

- da se v kar največji možni meri ohranja ali večja naravna razširjenost teh habitatnih tipov in območij, ki jih posamezni habitatni tip znotraj te razširjenosti pokriva,
- da se ohranja specifične strukture habitatnega tipa in naravne procese ali ustrezno rabo v skladu z varstvenimi cilji in
- da se ohranja ugodno stanje za te habitatne tipe značilnih prosto živečih rastlinskih in živalskih vrst v skladu z varstvenimi cilji iz predpisov, ki urejajo varstvo zavarovanih prosto živečih rastlinskih in živalskih vrst (4. člen Uredbe o habitatnih tipih).

Pred odločitvijo o prostorskih ureditvah in rešitvah, ki se nanašajo na območja s predvidenimi spremembami rabe prostora oziroma razmestitvijo dejavnosti v prostoru, je treba ugotoviti prisotnost habitatnih tipov navedenih v poglavju 2.1 na teh območjih in njihovo stanje ohranjenosti (4. člen Uredbe o habitatnih tipih).

Pred odločitvijo o prostorskih ureditvah in rešitvah, ki se nanašajo na območja s predvidenimi spremembami rabe prostora oziroma razmestitvijo dejavnosti v prostoru, se mora ugotoviti prisotnost rastlinskih vrst in njihovih habitatov ter prisotnost habitatov živalskih na teh območjih in njihovo stanje ohranjenosti (17. člen Uredbe o zavarovanih prosto živečih rastlinskih vrstah in 23. člen Uredbe o zavarovanih prosto živečih živalskih vrstah).

Usmeritve za ohranjanje ugodnega stanja habitatnega tipa:

1. traviščnih habitatnih tipov

- Spodbuja se ekstenzivna raba travišč (travnikov se ne gnoji, škropiva se uporabljajo čim manj).
- Kamninske sestave tal se ne spreminja z zasipavanjem, odkopavanjem zemlje ali odstranjevanjem ruše.
- Vzdrževalna dela se izvaja v času in na način, ki je za rastline in živali najmanj moteč.
- Košnja (čas, pogostnost, način) se izvaja tako, da je ugodna za rastline in živali in na način, da se živali lahko umaknejo.
- Zaraščanje travnih površin, kjer želimo ohraniti obstoječe stanje, se preprečuje.
- Rastlinstva se ne požiga.

2. gozdnih habitatnih tipov

- Gradbene posege se načrtuje in izvaja na način in v obsegu, ki ne ogroža habitatnega tipa.
- Pri načrtovanju in gradnji spremljajoče infrastrukture (npr. ceste, električna infrastruktura, itd.) se prednostno izkoriščajo obstoječe poti in koridorji.

Usmeritve in priporočila za ravnanje na habitatih kvalifikacijskih rastlin in živali (ne glede na habitatni tip):

- Upoštevajo se Pravilnik o uvrstitvi ogroženih rastlinskih in živalskih vrst v rdeči seznam (Uradni list RS, št.82/02), Uredba o zavarovanih prosto živečih živalskih vrstah (Uradni

list RS, 46/04) in Uredba o zavarovanih prosto živečih rastlinskih vrstah (Uradni list RS št. 46/04).

- Gradbene posege in zemeljska dela kot so odstranjevanje zemlje, ruše, kamninske podlage, zasipavanje z izkopnimi materiali se v primeru, da ni drugih prostorskih možnosti, izvaja le na tistih delih območij, ki niso vitalni deli življenjskih prostorov kvalifikacijskih rastlinskih in živalskih vrst. Pri izvajanju posegov in pri objektu, ki je rezultat gradnje, se izvedejo vsi možni tehnični in drugi ukrepi, da se zmanjša negativen vpliv na rastline in živali ter njihove habitate.
- Čas izvajanja posegov ter opravljanja dejavnosti se kar najbolj prilagodi življenjskim ciklom živali, tako da poseganje oz. opravljanje dejavnosti ne ali v čim manjši možni meri sovpada z obdobji, ko živali potrebujejo mir, zlasti v času razmnoževanja in vzrejanja mladičev ter prezimovanja.
- Odpadkov in odpadni material se ne odlaga temveč se sprotno uredi odvoz na za to urejene deponije.
- Zrak se ne onesnažuje s prahom, aerosoli ali strupenimi plini.
- Eksploziji ali drugim dejanjem, ki povzročajo močan hrup ali vibracij se ne izvaja oz. se pri načrtovanem posegu izvaja ob vseh možnih tehničnih in drugih ukrepih, da se zmanjša negativen vpliv na rastline in živali ter njihove habitate.
- Ponoči se ne osvetljuje, v primeru osvetljevanja v naseljih, ki so v vplivnem območju pa se osvetljuje časovno omejeno in z dodatnimi tehničnimi rešitvami, ki prostorsko omejujejo svetlobo; uporablja se svetlobo valovne dolžine, ki je najmanj moteča za živali.
- Sestave biocenoze se ne spreminja z naseljevanjem tujerodnih rastlin in živali.
- Ograje in druge fizične ovire se postavlja upoštevaje dnevne ali sezonske poti živali, tako da so živali čim manj ovirane. V primeru, da ograje motijo živali ali celo preprečujejo njihovo gibanje, se postavljajo le začasno ali se z dodatnimi tehničnimi rešitvami omogoči prehod prek njih.

3.3 PRIPOROČILA ZA OHRANJANJE BIOTSKE RAZNOVRSTNOSTI V KRAJINI

Na območju krajine Izolskega amfiteatra in zaledja občine se upoštevajo priporočila, ki izhajajo iz 35. člena ZON.

V skladu s Strategijo ohranjanja biotske raznovrstnosti v Sloveniji, naj se s ciljem ohranjanja krajinske pestrosti in kulturne identitete krajine s prostorskim načrtovanjem zmanjšajo škodljivi učinki prostorskih posegov na krajino ter njene naravne in kulturne vrednote.

3.4 PRIPOROČILA ZA VARSTVO NOVO PREDLAGANIH NARAVNIH VREDNOT

Priporočila za varstvo novo predlaganih naravnih vrednot

Za novo predlagane naravne vrednote se upoštevajo splošne in podrobnejše varstvene usmeritve navedene v poglavjih 3.1.1 in 3.1.2.

4. POGOJI

I. Pred sprejetjem prostorskega akta je treba pridobiti mnenje o sprejemljivosti prostorske ureditve z vidika varstva narave - **naravovarstveno mnenje**. Brez naravovarstvenega mnenja ali obvestila, da izdelava naravovarstvenih smernic ni potrebna, ni mogoče sprejeti omenjenega prostorskega akta (6. odstavek 97. člena ZON).

Naravovarstveno mnenje izda organizacija, pristojna za ohranjanje narave, ko prejme zahtevo pripravljavca akta. Tej zahtevi je treba priložiti **končni predlog** tega akta ter ustrezno **obrazložitev**, kako je pripravljavec ob pripravi akta upošteval naravovarstvene smernice (7. odstavek 97. člena ZON).

Grafični del končnega predloga prostorskega akta naj bo, če je le mogoče v digitalni, sicer pa v analogni obliki v merilu 1 : 5000, vsebuje pa naj tako namensko rabo prostora kot območja varovanj in omejitev.

Besedilo končnega predloga prostorskega akta naj vsebuje poglavje »*Ohranjanje narave*« v katerem naj se smiselno povzamejo vsebine in usmeritve iz naravovarstvenih smernic.

Obrazložitev, kako je pripravljavec ob pripravi akta upošteval naravovarstvene smernice, naj vsebuje naslednjo razlago:

opis vsebin iz naravovarstvenih smernic, ki so bile pri pripravi prostorskega akta upoštevane (npr. katera območja oz. objekti, katere usmeritve);

opis vsebin iz naravovarstvenih smernic, ki niso bile upoštevane z ustrezno obrazložitvijo za vsako območje oz. objekt.

II. Pred pripravo podrobnejših prostorskih izvedbenih aktov mora občina oziroma pripravljavec prostorskega akta pridobiti podrobnejše naravovarstvene smernice, v katerih bodo določene tudi konkretne varstvene usmeritve in pogoji za varstvo naravnih vrednot in zavarovanih območij ter ohranjanje biotske raznovrstnosti.

5. LITERATURA IN VIRI

Agencija RS za okolje, 2001. Pregled stanja biotske raznovrstnosti in krajinske pestrosti v Sloveniji, Ljubljana.

Čušin, B. (ured) 2003. Strokovna izhodišča za vzpostavljanje omrežja Natura 2000. Rastline (Pterydophyta in Spermatophyta). Elaborat. Ljubljana

6. PRILOGE

- Priloga: Novo predlagane naravne vrednote